

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010090
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1621010090.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovanej U.. Z. N. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 7T/11/2021 zo dňa 14.07.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.10.2023 pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok **z r u š u j e** vo výroku o uložení trestu prepadnutia majetku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 7T/11/2021 zo dňa 14.07.2022 bola obžalovaná U.. Z. N. v bode 1) uznaná vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a v bode 2) zo spáchania zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2020 na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistenom čase v roku 2016 sa ako mediátor dohodla s poškodenými R. F. a U. F., že za nich mimosúdne vyrieši spor a vyporiada podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam v k.ú. Gajary, a to k rodinnému domu so súpisným číslom XXX s parcelou č. XXX zapísaných na LV č. XXXX ak parcele č. XXX zapísanej na LV č. XXX, k čomu dňa 02.03.2017 predložila na matrike mesta Malacky za účelom overenia podpisov poškodených aj ňou pripravenú kúpnu zmluvu, na ktorej ako zmluvná strana figurovali okrem inej osoby R. M. a K. G., predmetom ktorej boli uvedené nehnuteľnosti v k.ú. Gajary, ktorú na matrike poškodení podpísali, následne najneskôr dňa 02.06.2017 bez vedomia poškodených, ako aj bez úhrady kúpnej ceny upravila znenie predmetnej kúpnej zmluvy, kedy zmenila zmluvné strany, predmet kúpy a kúpnu cenu tak, že kúpna zmluva mala byť 02.03.2017 uzavretá medzi poškodenými ako predávajúcimi a obvinenou ako kupujúcou, ktorá mala od nich za 95.000,- Eur kúpiť nehnuteľnosti v k.ú. U. G. zapísaných na LV č. XXX, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX a parcelu č. XXX, pričom takto upravenú kúpnu zmluvu dňa 02.06.2017 predložila Okresnému úradu Malacky, katastrálnemu odboru, spolu s návrhom na vklad, na základe čoho bolo dňa 20.06.2017 pod číslom V-XXXX/XXXX rozhodnuté o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech obžalovanej, čím spôsobila poškodeným R. F. a U. F. škodu v celkovej výške 149.000,- €,

2) po tom, čo dňa 20.06.2017 prostredníctvom predošlej neoprávnenej úpravy znenia kúpnej zmluvy zo dňa 02.03.2017, podvodne nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v k.ú. Malé Leváre zapísaných na LV č. XXX, a to k rodinnému domu so súpisným číslom XXX ak parcele č. XXX, ktoré mali hodnotu 149.000,- Eur, tak následne tieto nehnuteľnosti previedla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.09.2017 uzatvorenej v Malackách na C.. X. F. a C.. L. F. za kúpnu cenu vo výške 80.000,- Eur, ktorí

nadobudli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam rozhodnutím Okresného úradu Malacky, katastrálneho odboru, pod číslom V-XXXX/XXXX zo dňa 21.09.2017,

za čo jej súd prvého stupňa podľa § 221 ods. 4, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, pre výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona súd prvého stupňa obžalovanej uložil trest prepadnutia majetku, ktorého vlastníkom sa podľa § 59 ods. 2 Trestného zákona stáva štát. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej uložil ochranný dohľad na 1 rok. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd prvého stupňa zrušil výroky o treste rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/117/20218 zo dňa 06.04.2020, rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/14/2019 zo dňa 15.05.2019 a rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/32/2020 zo dňa 03.11.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej uložil trest zákazu činnosti vykonávať činnosť mediátora na 3 roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovaná zaviazaná k povinnosti nahradiť poškodeným C.. X. F. a Ing. R. F. škodu vo výške 75.000,- Eur a so zvyškom nároku boli poškodení podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázaní na civilný proces. Poškodený U. F. bol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná prostredníctvom obhajcu ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré obhajca odôvodnil podaním zo dňa 07.11.2022. Obhajoba konštatuje, že obžalovaná od začiatku konania popiera svoju vinu zo skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu, a nesúhlasí s napadnutým rozsudkom v celom rozsahu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo i v ich súhrne (a vzájomnej súvislosti) podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku, vychádzajúc aj z ostatných trestnoprávne relevantných zásad, dospel súd bez rozumných pochybností k záveru, že skutky sa odohrali tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že obžalovaná podvodným prevodom nehnuteľnosti - domu v Malých Levároch patriacej poškodeným manželom F. (ktorí nikdy nehnuteľnosť v Malých Levároch nechceli predávať) seba obohatila, tým im spôsobila Škodu veľkého rozsahu vo výške 149.000, - Eur a následne previedla túto nehnuteľnosť vediac, že ju získala podvodom na manželov F., čím získala značný prospech vo výške 80.000,- Eur a naplnila tak skutkovú podstatu zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Súd mal preukázané, že poškodení R. a U. F. vlastnili rodinný dom v Malých Levároch. Poškodený zdedil po svojej matke podiel nehnuteľnosti v kat. úz. Gajary, a to rodinný dom s pozemkom a spoločným dvorom. Z výsluchu oboch poškodených mal súd preukázané, že kontaktovali obžalovanú U.. Z. N., na ktorú dostali kontakt prostredníctvom inzerátu zverejneného v novinách Malacko. Chceli riešiť spoluvlastnícky podiel U. F. zdedený po jeho matke a pomôcť s predajom. Súd neuveril tvrdeniu obžalovanej, že poškodených manželov F. stretla už v roku 2012 a podpísala s nimi zmluvu o budúcej zmluve a vyplatila im sumu 95.000,- Eur. Je absolútne nelogické, že by manželka F. (už v tom čase dôchodcovia žijúci v rodinnom dome v Malých Levároch aj so svojimi deťmi) chceli túto nehnuteľnosť predávať. Absolútne nevierohodne znie obhajoba obžalovanej, že kúpu rodinného domu v Malých Levároch brala ako investíciu, že ich tam nechala len tak 5 rokov bývať, bez toho, aby sa akokoľvek počas týchto piatich rokov o nehnuteľnosť starala alebo inak zaujímala... Súd mal preukázané, že obžalovaná nikdy neuhradila kúpnu cenu vo výške 95.000,- Eur za rodinný dom v Malých Levároch ani v hotovosti ani na účet. A to ani v roku 2012 ani nikdy potom. Uvedený skutkový stav mal súd za preukázaný len na základe výsluchu oboch poškodených - manželov F., k čomu obhajoba uvádza nasledovné:

Výpovede poškodených manželov F. obžalovaná považuje za účelové a absolútne sa nezakladajúce na pravde. Z výpovede pána F. na pojednávaní zo dňa 02.12.2021 vyplýva, že „všetky záležitosti prevodu vybavovala jeho manželka.“ Uvedená výpoveď potvrdzuje tvrdenia obžalovanej v tomto konaní, že v prevažnej miere ohľadne prevodu nehnuteľnosti v Malých Levároch riešila záležitosť s pani F. a pán F. bol len prítomný na niektorých stretnutiach. Naopak, tak ako obžalovaná uviedla už vo svojej výpovedi zo dňa 15.11.2017, s pánom F. riešila, resp. mu poskytla právny servis v súvislosti s vyporiadaním podielového spoluvlastníctva na nehnuteľnosti v Gajaroch, keďže on bol výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu (jeho manželka nie), za čo obžalovanej aj zaplatil sumu 300 €, čo

aj sám potvrdil vo svojej výpovedi. Výpoveď svedkyne R. F. zo dňa 28.2.2020 z prípravného konania obžalovaná považuje za účelovú a klamlivú, a aj z tohto dôvodu v konaní navrhovala jej vypočutie, aby jej prostredníctvom obhajcu mohla položiť zásadné otázky, práve vzhľadom na to, že ohľadne samotného prevodu predmetných nehnuteľností v Malých Levároch komunikovala v podstate len s ňou.

Zároveň obžalovaná trvá na tom, že samotná výpoveď poškodenej zo dňa 28.2.2020 z prípravného konania je nezákonný dôkaz, a to z dôvodov, že v uvedený deň sa obhajkyňa JUDr. Hasíková riadne dostavila na predmetný úkon, pričom jej osobná účasť na tomto úkone bola odmietnutá zo strany vyšetrovateľky. Týmto boli porušené viaceré práva obžalovanej. Tieto zásadné pochybenia umocňuje aj ďalšia skutočnosť, a to, že vyšetrovateľka naopak na predmetnom úkone umožnila osobnú prítomnosť právneho zástupcu poškodenej JUDr. Z. U.. Tvrdenie obžalovanej ohľadne danej situácie je dôveryhodnejšie a logickejšie, a navyš sa opiera aj o konkrétne dôkazy. (s pani F. sa stretla v roku 2012, a to prostredníctvom známej Y. P., ktorá obžalovanej spomínala, že pani F. predáva dom za dobrú cenu a v dobrom stave. Známa obžalovanej pani P. jej toto spomínala pravdepodobne aj preto, že vedela, že obžalovaná má našetrenú určitú sumu finančných prostriedkov (príjem z práce v zahraničí), ktoré by chcela do niečoho investovať. Stretnutie s pani F. prebehlo u nich doma v Malých Levároch, kde pani F. ponúkla obžalovanej dom v Malých Levároch za sumu 100.000 €, vzhľadom na to, že potrebujú momentálne peniaze. Jej podmienkou bolo, aby tam mohli ešte nejaký čas bývať, lebo si vybavovali určité dedičské záležitosti. Obžalovaná ten dom brala ako vhodnú investíciu, nepotrebovala tam v tom čase bývať súhlasila s tým, aby tam mohli nejaký čas bývať, a zároveň jej povedala, že jej ale môže dať len sumu 95.000 €. Toto stretnutie ukončili s tým, že si to pani F. musí všetko ešte prejsť so svojim manželom. Následne po predchádzajúcom dohovore sa nakoniec dňa 05.11.2012 stretli, obžalovaná a manželia F. u nich doma v Malých Levároch, kde aj podpísali Zmluvu o budúcej zmluve o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam v Malých Levároch, na základe čoho im obžalovaná vyplátila dohodnutú kúpnu cenu 95.000 € s tým, že riadna kúpna zmluva bude uzatvorená najneskôr do 31.12.2017. Podpisy na uvedenej zmluve neboli zo strany poškodených nikdy spochybňované, v zmysle dohody mohli budúci predávajúci, manželia F. naďalej predmetné nehnuteľnosti užívať, bez povinnosti platenia nájmu, obžalovaná bola rada, že ten dom budú naďalej udržiavať. Z uvedeného dôvodu bola aj cena nehnuteľnosti nižšia, ako bola v tom čase trhová cena za danú nehnuteľnosť, resp. ako bola stanovená a ohodnotená v znaleckom posudku Ing. Terézie Kittovej, PhD. č. 139/2020 z odboru stavebníctvo - odvetvie odhad hodnoty nehnuteľnosti vo výške 149.000 €, pričom je potrebné uviesť, že uvedená suma v zmysle znaleckého posudku zodpovedá hodnote nehnuteľnosti ku dňu 02.06.2017, t.j. 5 rokov po podpise spomínanej Zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníctva. Obdobie na 5 rokov bolo stanovené aj z dôvodu následného oslobodenia od platenia daní v prípade ďalšieho prevodu nehnuteľnosti. V zmysle Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 05.11.2012 obžalovaná ich v januári 2017 kontaktovala za účelom uzatvorenia riadnej kúpnej zmluvy, vzhľadom na to, že už uplynula značná doba odo dňa podpisu Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 05.11.2012 a zároveň sa blížil dohodnutý termín k uzatvoreniu riadnej kúpnej zmluvy (31.12.2017) S uzatvorením riadnej kúpnej zmluvy v zmysle ZOZB manželia F. súhlasili, na základe čoho sa dňa 02.03.2017 opätovne všetci stretli priamo v predmetnej nehnuteľnosti v Malých Levároch, kam im obžalovaná priniesla aj spracovanú kúpnu zmluvu na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. v Malých Levároch, zapísaných na LV č. XXX, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX a parcela č. XXX. Kúpnu zmluvu si preštudovali, odsúhlasili a následne išli na matričný úrad v Malackách overiť podpisy na kúpnej zmluve ako aj splnomocnenie na podanie návrhu na vklad. Po podpísaní predmetných dokumentov na matrike ich následne obžalovanej odovzdali, ona čakala vonku pred matričným úradom, s tým, aby mohla zabezpečiť podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, čo aj urobila. Po tom, ako bolo obžalovanej doručené rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva k nadobudnutým nehnuteľnostiam, obžalovaná toto odovzdala aj manželom F. a zároveň ich požiadala, aby si začali riešiť nové bývanie, ktoré plánovali.

Pre obžalovanú z nepochopiteľných dôvodov súd prvého stupňa v danom konaní uveril tvrdeniu poškodených, pána F., ktorý ako sám vo svojej výpovedi uviedol, že všetky záležitosti ohľadne prevodu riešila manželka, a pani F., ktorej výpoveď zo dňa 28.02.2020 považuje obhajoba za účelovú, a zároveň za nezákonne vykonaný dôkaz, na ktorý by súd nemal prihliadať. Tvrdenia obžalovanej v kontexte zhora uvedeného považuje obhajoba za dôveryhodnejšie a logickejšie, a zároveň poukazuje aj na dôkaz - Zmluvu o budúcej zmluve o prevode vlastníctva zo dňa 05.11.2012, ktorá bola v uvedený deň podpísaná zo strany obidvoch poškodených a obžalovanej.

K jednotlivým dôkazom, ktoré by mali preukazovať skutok, obhajoba uvádza nasledovné:

Zo záznamu z osvedčovacej knihy zo dňa 2.3.2017 matričného úradu v Malackách pod poradovým číslom XXX vyplýva, že v daný deň boli overené podpisy na kúpnej zmluve medzi účastníkmi M. R., K. G. a U. F., pričom predmetom boli nehnuteľnosti v kú. Gajary a bola v nej uvedená suma 40.000 €, z ktorej 20.000 € malo ísť U. F.. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že nie je možné, aby bola na matrike predložená takáto zmluva, keďže aj samotní poškodení zhodne vo svojich výpovediach tvrdia, že mali záujem predať obžalovanej spoluvlastnícky podiel pána F. na nehnuteľnostiach v Gajaroch. V tom prípade by nebolo potrebné overovať podpis pani F. a zároveň by tam neboli uvedení ostatní účastníci KZ. (M. R., K. G.) Uvedené umocňuje aj skutočnosť, že pani M. R. je už podľa informácií obžalovanej 16 rokov nebohá. Navyiac, v prípade ak by mala obžalovaná odkupovať spoluvlastnícky podiel pána F., prečo ona v danej kúpnej zmluve nie je uvedená ako účastník KZ. Obžalovaná má za to, že nie je možné, aby si manželia F. pri podpise KZ na matrike nevšimli tieto skutočnosti za predpokladu, že sa údajne domnievali, že podpisujú Kúpnu zmluvu na predaj spoluvlastníckeho podielu pána F. na nehnuteľnostiach Gajarach, ktorý mala obžalovaná podľa ich vyjadrení odkúpiť.

Zo záznamu pod por. č. XXX a XXX vyplýva, že boli overované podpisy na splnomocnenie pre U. Z. N. na mimosúdne vyriešenie sporu a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva v obci Gajary. Splnomocnenie bolo doložkou k zmluve o navrhovanej kúpe uzatvorenej 02.03.2017, a to rodinný dom súp. č. XXX, LV č. XXXX a LV č. XXX. V spojitosti so záznamom pod poradovým číslom XXX takýto záznam nemá žiadnu logiku a racionálne vysvetlenie, keďže najskôr mala byť overovaná KZ na predaj nehnuteľnosti v Gajaroch (por. č. XXX, XXX) následne malo byť overené splnomocnenie na mimosúdne vyriešenie sporu a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v obci Gajary (k tej istej nehnuteľnosti), ktoré napokon malo byť doložkou k zmluve o navrhovanej kúpe zo dňa 02.03.2017 na tú istú nehnuteľnosť v Gajaroch. Takýto nejasný, nezrozumiteľný, nelogický a hlavne nesprávny záznam nemôže preukazovať údajné trestné konanie obžalovanej v napadnutom rozsudku.

Z výpovede svedkyne R. B., pracovníčky matriky v Malackách, ktorá overovala spomínané listiny, vyplýva, že ona si na uvedený deň a účastníkov nespomína a vo svojej výpovedi len prečítala údaje z osvedčovacej knihy.

Zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ ČVS: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/1248 z odboru kriminalistika, odvetvie grafická diagnostika (č.l. 448-465) v žiadnom prípade nevyplýva, že s predmetnou Kúpnu zmluvou zo dňa 02.03.2017 bolo manipulované obžalovanou. Akúkoľvek manipuláciu s kúpnu zmluvou obžalovaná zásadne poprela. Zo záverov znaleckého posudku Mgr. Miroslava Koutného č. 32/2018 z odboru písomnoznalectvo vyplýva, že sporné podpisy R. F. a U. F. na origináloch sporných písomností vrátane kúpnej zmluvy zo dňa 02.03.2017, medzi poškodenými a obvinenou sú ich pravými podpismi. Uvedená skutočnosť len potvrdzuje tvrdenie obžalovanej o jej kúpe nehnuteľnosti v Malých Levároch od manželov F..

Zo záverov znaleckého posudku Ing. Terézie Kittovej, PhD., č. 139/2020 z odboru stavebníctvo - odvetvie odhad hodnoty nehnuteľnosti vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti - rodinného domu na parc. č. XXX a parcely č. XXX, v k.ú. Malé Leváre, zapísaných na LV č. XXX bola ku dňu 02.06.2017 vo výške 149.000 €. Uvedená skutočnosť rovnako preukazuje tvrdenie obžalovanej, prečo mala záujem predmetnú nehnuteľnosť nadobudnúť, výhodná investičná kúpa, jej hodnota odo dňa podpísania a vyplatenia kúpnej ceny v zmysle Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 05.11.2012 stúpila, keďže ja som vyplatila len sumu 95.000 €, na druhú stranu v zmysle dohody mohli predávajúci, manželia F. užívať predmetnú nehnuteľnosť v Malých Levároch 5 rokov bezodplatne.

Obhajoba má za to, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil a vyhodnotil konanie v bode 2) napadnutého rozsudku. Neexistuje žiaden priamy dôkaz, že by zo strany obžalovanej došlo k akejkoľvek neoprávnenej úprave znenia kúpnej zmluvy zo dňa 2.3.2017, čím by podvodne nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v Malých Levároch. Z vykonaného dokazovania ako aj zo samotnej výpovede svedka pána F. na pojednávaní zo dňa 17.02.2022 nesporne vyplýva, že sa jednalo o pôžičku peňazí, pričom predmetná nehnuteľnosť mala slúžiť ako zábezpeka k vráteniu peňazí. Ihneď po tom, ako pán F. obžalovanú kontaktoval s tým, že je problém s nehnuteľnosťou v Malých Levároch (vyznačená plomba na LV č. XXX v dôsledku vydaného neodkladného opatrenia súdom) obžalovaná danú záležitosť s pánom F. začala riešiť, na základe čoho po vzájomnej dohode dňa 24.10.2017 podpísali Dohodu o odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 19.09.2017, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v Malých Levároch,

evidované na LV č. XXX na základe ktorej sa v zmysle čl. 3.2 tejto Dohody sa Kúpna zmluva zo dňa 19.09.2017, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v Malých Levároch, evidované na LV č. XXX, ruší od počiatku a vzájomné strany sú si povinné vrátiť prípadné prijaté plnenie, t.j. podľa čl. 4 Dohody sa obžalovaná zaviazala vrátiť sumu 80.000 € najneskôr do 31.03.2018, z uvedenej sumy stihla uhradiť sumu 5.000 €, a zároveň sa obžalovaná opätovne stane výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností v Malých Levároch, k čomu následne aj došlo.

Obžalovaná má za to, že týmto konaním sa v žiadnom prípade nemohla dopustiť zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona v zmysle napadnutého rozsudku. S poukazom na ustanovenie § 85 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v prípade ak súd posúdil konanie ako uvádza v bode 2) napadnutého rozsudku, s ohľadom na odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 19.09.2017, t.j. navrátenie do pôvodného stavu - zamedzenie/napravenie škodlivého následku voči manželom F. trestnosť takto posudzovaného konania zanikla.

Obhajoba záverom poukazuje na základný princíp trestného práva - prezumpciu neviny v zmysle, že na výrok o vine sa vyžaduje najvyšší možný stupeň istoty vo vzťahu ku skutku, či osobe páchatela, ktorý možno od ľudského poznania požadovať. Táto požiadavka nie je splnená, pokiaľ súdy založia argumentáciu na výpovediach svedkov, ktoré s ohľadom na ďalšie vykonané dôkazy nemožno v žiadnom prípade považovať za vierohodné, či vierohodnejšie, než výpoveď obžalovaného. Preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil obžalovanú spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, alternatívne aby vrátil vec súdu prvého stupňa.

Poškodení nevyužili svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré im bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Prokurátor sa k odvolaniu vyjadril podaním zo dňa 25.11.2022 tak, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná Z. N. využila svoje postavenie mediátora, a skrz toto postavenie vytvorenú dôveru u poškodených, na to, že poškodeným dala dňa 02.03.2017 na matrike v Malackách podpísať ňou pripravené právne nelogické dokumenty (najmä kúpnu zmluvu) týkajúce sa nehnuteľností v Gajaroch, ktoré poškodení podpísali v domnienke, že podpísaním týchto dokumentov sa vyrieši, resp. začne riešiť ich požiadavka na vyporiadanie vlastníctva týchto nehnuteľností. Koniec-koncov obžalovaná bola za týmto účelom nimi aj oslovená. Po úradnom osvedčení podpisov poškodených na spornej kúpnej zmluve týkajúcej sa nehnuteľností v Gajaroch, zaevidovaných v osvedčovacej knihe pod poradovým číslom XXX, si túto zmluvu obžalovaná spolu s inými listinami zobrala a následne dňa 02.06.2017 predložila na Okresnom úrade Malacky kúpnu zmluvu, na ktorej boli tie isté úradne osvedčené podpisy poškodených, evidované v príslušnej osvedčovacej knihe pod poradovým číslom XXX, kde však predmetom kúpnej zmluvy už neboli nehnuteľnosti v Gajaroch, ale nehnuteľnosti v Malých Levároch a zmluvnými stranami boli poškodení a obžalovaná. Možno teda zhrnúť, že za takto ustáleného skutkového stavu v spojení so závermi znaleckého posudku z odvetvia grafická diagnostika, ktorý potvrdil manipuláciu s prednými stranami na kúpnej zmluve predloženej Okresnému úradu Malacky, je teda vyslovenie záveru, že obžalovaná minimálne vedela o pozmeňovaní, resp. manipulácii s predmetnou kúpnu zmluvou (ak by mal niekto pochybnosti, že zmluvu pozmenila obžalovaná), úplne logickým a racionálnym vyústením hodnotenia vykonaných dôkazov. Povedané inak, v tomto prípade je nepochybné a zrejmé, že poškodení F. nikdy neuskutočnili taký prejav vôle, na základe ktorého mohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. S poukazom na predmetné skutočnosti je teda nepochybné, že obžalovaná získala dané nehnuteľnosti protiprávnym konaním - trestným činom podvodu, pričom po dokonaní tohto konania neoprávneným získaním vlastníckeho práva pristúpila k uskutočneniu ďalších krokov, ktorých výsledkom bol ďalší prevod týchto neoprávnené získaných nehnuteľností v prospech manželov F. za účelom rýchleho získania peňažných prostriedkov. Na tento záver nemá vplyv ani skutočnosť, že neskôr došlo medzi obžalovanou a manželmi F. k odstúpeniu od kúpnej zmluvy, nakoľko legalizačné konanie a získanie peňažných prostriedkov, ktoré obžalovaná doposiaľ nevrátila, bolo dávno dokonané, t.j. právny úkon odstúpenia od zmluvy nepredstavuje nápravu škodlivého následku. Z týchto dôvodov prokurátor navrhol odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil verejné zasadnutie, na ktoré predvolal obžalovanú a upovedomil ostatné procesné strany. Obžalovaná písomne požiadala o vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti, čomu nebránili žiadne zákonné prekážky. Preto

odvolací súd podľa § 293 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej, a tiež v neprítomnosti poškodených podľa § 294 ods. 2 Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca odkázal na dôvody podaného odvolania a zdôraznil, že obžalovaná počas celého konania trestnú činnosť popiera, za klamlivé a nepresvedčivé označuje vyjadrenia poškodených manželov F.. Obhajca dal do pozornosti napr. rozpory, ktoré sú zistiteľné z údajov v overovacej knihe, kde sú ako účastníci uvedené osoby pani M., K. G., pričom jedna z týchto osôb je už dlhšiu dobu nebohá a malo ísť o predaj vlastníckeho podielu na nehnuteľnosti v Gajaroch, pričom nelogicky vyznieva nadväzujúci ďalší záznam o overení podpisov na splnomocnení pre obžalovanú, ktorá mala byť poverená vysporiadaním podielového spoluvlastníctva tej istej nehnuteľnosti. Z neznámych dôvodov sa tu mal nachádzať aj podpis poškodenej F., ktorá však nemala žiaden vlastnícky vzťah k danej nehnuteľnosti a nemohla byť účastníčka zmluvy. Vzhľadom na vážne pochybnosti a nezrovnalosti obhajca navrhol uplatniť princíp in dubio pro reo a obžalovanú spod obžaloby oslobodiť. Pokiaľ ide o skutok v bode 2), dal do pozornosti ustanovenie o účinnej ľútosti podľa § 85 Trestného zákona, nakoľko obžalovaná odstránila škodové následky svojho konania.

Zástupca krajskej prokuratúry považoval odvolanie za nedôvodné, poukázal na veľmi podrobné detailné odôvodnenie prvostupňového rozsudku, ktorý sa precízne zaoberal obhajobou obžalovanej a všetky jej obranné tvrdenia vyvrátil na podklade vykonaných dôkazov.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolanie obžalovanej je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je vecne nedôvodné, avšak v dôsledku nálezu ústavného súdu stratil výrok o uložení trestu prepadnutia majetku zákonný podklad, čo môže založiť dovolací dôvod podľa § 371 písm. h) Trestného zákona.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 26.02.2021 obžalobu na U.. Z. N. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, aký je vyššie uvedený v bodoch 1) a 2).

Obžalovaná písomne požiadala súd prvého stupňa o vykonanie celého hlavného pojednávania v jej neprítomnosti, a keďže jej boli obžaloba a predvolanie riadne a včas doručené, obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutkom v prípravnom konaní, v ktorom nedošlo k závažnému porušeniu procesných predpisov, nič nebránilo vykonaniu hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej podľa § 252 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku. Tento procesný postup súdu prvého stupňa bol v súlade zákonom.

Na hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovanej z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, výsluchom svedkov U. F., C.. X. F., C.. R. F., E. D. a R. U. B., podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku prehral videozáznam zachytávajúci výpoveď svedkyne R. F. z prípravného konania, podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne C.. Y. F., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecké posudky z odvetví grafická diagnostika, ručné písmo a odhad hodnoty nehnuteľností, a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy podrobne špecifikované v odôvodnení prvostupňového rozsudku.

Odvolačný súd považuje za nevýznamné procesné pochybenie súdu prvého stupňa to, že podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovanej z prípravného konania, kedy obžalovaná odmietla vypovedať. Je nelogické, aby súd čítal výpoveď, ku ktorej v skutočnosti nedošlo z dôvodu využitia práva obvineného odmietnuť vypovedať. Tento postup súdu prvého stupňa bol nadbytočný a nemal žiadne racionálne opodstatnenie. Ak prokurátor navrhol zápisnicu o výsluchu obžalovanej z prípravného konania prečítať, mal súd odmietnuť vykonať dôkaz, pretože obžalovaná v prípravnom konaní nevypovedala.

Obžalovaná poskytla súdu obhajobu vo forme písomného vyjadrenia obhajcu a vlastného vyjadrenia k veci, z ktorého vyplýva, že trestnú činnosť popiera, a legitimitu prevodu nehnuteľností v Malých Levároch na vlastnú osobu odvodzuje od zmluvy o budúcej zmluve z roku 2012, kedy mala poškodeným zaplatiť 95.000 € a k uzavretiu kúpnej zmluvy malo dôjsť najneskôr v roku 2017, dokedy tam mohli budúci predávajúci bývať. Nehnuteľnosti nadobudnuté od poškodených F. nepredala manželom F. pod cenu, jednalo sa len o pôžičku vo výške 80.000 €, ktorá bola zabezpečená prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v Malých Levároch, a po vrátení pôžičky malo dôjsť k spätnému prevodu vlastníctva na jej osobu. V každom je však nutné uviesť, že uvedené písomné stanovisko nespĺňa zákonné predpoklady, aby ho bolo možné posúdiť ako výpoveď obžalovanej a prihliadať naň ako na jeden z dôkazov a to ani za predpokladu, že by bola s istotou vyriešená otázka, kto je autorom listu.

Pri hodnotení zákonnosti vykonaných dôkazov a zákonnosti postupu súdu prvého stupňa pri ich vykonávaní odvolací súd dospel k záveru, že námietka obhajoby ohľadom nezákonnosti prehratia výpovede alebo jej svedkyne R. F. je opodstatnená. Prehratie svedeckej výpovede, pri ktorej nebolo obhajobe umožnené zúčastniť sa výsluchu svedka, v situácii, kedy nebolo možné neskôr v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom zo strany obhajoby spochybníť výpoveď svedka kladením otázok či bezprostredným reagovaním na tvrdenia svedka, nespĺňa požiadavku kontradiktórnosti v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá bola prevzatá i do súdnej praxe všeobecných súdov. K účasti obhajoby na výsluchu svedkyne R. F. nedošlo z dôvodu, že svedkyňa obhajkyňu do svojho obydlija, kde sa z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu svedkyne výsluch konal, nevpustila. Hoci z ľudského hľadiska je postoj alebo jej svedkyne pochopiteľný, má za následok nemožnosť prečítania takejto svedeckej výpovede na hlavnom pojednávaní, resp. jej prehratia záznamu z takejto výpovede, pretože v konaní pred súdom nesmie byť použitý dôkaz svedeckou výpoveďou bez toho, aby mal obžalovaný aspoň raz počas celého trestného konania reálnu možnosť spochybníť výpoveď svedka kladením otázok či pripomienkovaním jeho vyjadrení. Uvedené sa opiera o Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 63/2009 publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk č. 4/2010, podľa ktorého „ak je výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia, a tak zachovať právo obvineného na obhajobu (právo na kontradiktórny postup)“. Odvolací súd dodáva, že hoci sa nejedná o jediný usvedčujúci dôkaz, je potrebné považovať ho za dôkaz významný, keďže svedkyňa bola zároveň aj poškodenou, a pri skutku bola v priamom kontakte s obžalovanou, k čomu ako svedok aj vypovedala. Pre splnenie požiadavky kontradiktórnosti nie je dostačujúce, že obhajkyňu bolo umožnené bez priameho kontaktu s poškodenou tejto klásť otázky, pretože obhajkyňa nemala možnosť vnímať výpoveď svedkyne autenticky, vrátane neverbálnych prejavov svedkyne, na ktoré nemala možnosť reagovať.

Odvolačný súd preto pri preskúmaní skutkových záverov súdu prvého stupňa na svedeckú výpoveď R. F. neprihliadal, avšak napriek tomu na základe ostatných dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa zákonným spôsobom dospel k záveru, že súd prvého stupňa prijal správne skutkové a právne závery, ktoré majú oporu v dôkazoch. Súd prvého stupňa sa dôsledne a logicky vysporiadal s obhajobou obžalovanej, presvedčivo uviedol, na základe akých dôkazov a z akých dôvodov ju považoval za

vyvrátenú, pričom svoje závery zrozumiteľne a vecne odôvodnil úvahami, ktoré majú vnútornú logiku a korešponujú s obsahom vykonaných dôkazov.

Odvolaací súd pre úplnosť uvádza, že listinnými dôkazmi bolo preukázané, že R. F. a U. F. boli bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu v Malých Levároch a príslušného pozemku. U. F. bol podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v Gajaroch, ktoré nadobudol titulom dedenia po svojej matke zomrelej v roku 1998 s veľkosťou podielu 1, ostatnými podielovými spoluvlastníkmi boli U. F. s podielom 1, R. M. s podielom 1, a menšie dedičské podiely nadobudli U. B., I. O., K. X. a L. F.. Listom zo dňa 09.12.2016 U. F. ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel na predaj ostatným spoluvlastníkom, čo je zrejmé z textu listu, v ktorom pisateľ odkazuje na predkupné právo spoluvlastníkov. Zo zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v Malých Levároch vyplýva, že táto mala byť medzi poškodenými a obžalovanou uzavretá dňa 05.11.2012 a jej obsahom je prevod vlastníctva na obžalovanú najneskôr do 31.12.2017, zaplatenie kúpnej ceny spolu 95.000 € v hotovosti pri podpise zmluvy a právo užívania predmetu prevodu budúcimi predávajúcimi. Na základe kúpnej zmluvy medzi predávajúcimi R. F. a U. F. a kupujúcou Z. N. zo dňa 02.03.2017 došlo k prevodu vlastníckeho práva k rodinnému domu v Malých Levároch a príslušnému pozemku na obžalovanú. V čl. III kúpnej zmluvy je odkaz na zmluvu o budúcej zmluve zo dňa 05.11.2012, pri podpise ktorej mala byť zaplatená celá kúpna cena, čo majú potvrdzovať podpisy predávajúcich na kúpnej zmluve. S dátumom uzavretia kúpnej zmluvy korešponduje splnomocnenie obžalovanej na preberanie písomností ohľadom zmien v katastri nehnuteľností týkajúcich sa rodinného domu a pozemku v Malých Levároch. Kúpnu zmluvou zo dňa 19.09.2017 obžalovaná previedla vlastnícke právo k rodinnému domu a pozemku v Malých Levároch na C.. X. F. a C.. R. F. za kúpnu cenu 80.000 €, vklad do katastra bol povolený dňa 21.09.2017. Platobný príkaz vystavený Tatrabankou, a.s., preukazuje bezhotovostné zaplatenie kúpnej ceny kupujúcimi. Dňa 24.10.2017 zmluvné strany uzavreli dohodu o odstúpení od kúpnej zmluvy z dôvodu uplatnenia vlastníckeho práva tretích osôb.

Súd prvého stupňa pri hodnotení svedeckej výpovede poškodeného U. F. o tom, že s manželkou nikdy nemali záujem predať rodinný dom v Malých Levároch, v ktorom bývali a nikdy vedome nevykonali žiadne právne kroky smerujúce k predaju tohto rodinného domu, postupoval správne, keď ju považoval za vierohodnú napriek jej rozporu so znením zmluvy o budúcej zmluve a so znením kúpnej zmluvy, pretože výpoveď poškodeného potvrdzujú viaceré dôkazy, a naopak, pravosť zmluvy o budúcej zmluve a obsah kúpnej zmluvy boli závažným spôsobom spochybnené. Vzhľadom na skutočnosť, že podpisy predávajúcich na kúpnej zmluve o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti musia byť v zmysle zákona úradne overené, je pri posudzovaní prijateľnosti verzie poškodeného a verzie obžalovanej relevantné, ba priam zásadné zistenie vyplývajúce z osvedčovacej knihy matričného úradu, podľa ktorého matrika dňa 02.03.2017 pod poradovými číslami XXX a XXX zaznamenala úradné overenie podpisov poškodených na 6 ks origináloch kúpnej zmluvy medzi poškodenými a R. M., K. G. a U. F. ako podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu č. XXX v Gajaroch s príslušenstvom a pozemkami za dohodnutú kúpnu cenu 40.000 €. Pod priamo nasledujúcimi poradovými číslami XXX a XXX sa v osvedčovacej knihe vedenej matrikou nachádzajú záznamy o overení podpisov poškodených U. F. a R. F. na 3 ks splnomocnenia pre U.. Z. N. na mimosúdne vyriešenie sporu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v obci Gajary s poznámkou, že toto splnomocnenie je doložkou k zmluve o navrhovanej kúpe uzatvorenej dňa 02.03.2017. Z uvedeného rezultuje, že matrika neoverovala podpisy poškodených na kúpnej zmluve, ktorou by poškodení prevádzali na obžalovanú vlastníctvo k ich rodinnému domu v Malých Levároch, ale overovala ich podpisy na kúpnej zmluve týkajúcej sa prevodu vlastníctva spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach v Gajaroch na iných podielových spoluvlastníkov, pričom z hľadiska hodnotenia obhajoby je relevantné aj to, že poškodená R. F. nebola vlastníkom spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam v Gajaroch, a preto nemohla právne účinne na takejto zmluve figurovať. Z číslovania a datovania nasledujúceho záznamu o overení podpisov na splnomocnení pre obžalovanú v osvedčovacej knihe vyplýva, že obžalovaná v danom čase bola v kontakte s poškodenými ohľadom nehnuteľností v Gajaroch patriacich poškodenému U. F., ktorých v zmysle výpovede poškodeného usmerňovala a zabezpečovala im listinné podklady k riešeniu otázky prevodu nehnuteľností, a vzhľadom na následné nadobudnutie rodinného domu poškodených v Malých Levároch obžalovanou táto mala imanentný záujem na tom, aby mohla disponovať aj overeným podpisom poškodenej R. F., bez ktorého by nemohlo dôjsť k vkladu do katastra nehnuteľností zakladajúcemu vlastnícke právo obžalovanej k rodinnému domu v Malých Levároch. Uvedené logicky preukazuje podvodný úmysel obžalovanej smerujúci k nadobudnutiu vlastníctva k rodinnému domu poškodených. Vzhľadom na to, že znaleckým posudkom Kriministického

a expertízneho ústavu PZ bola preukázaná manipulácia s oboma exemplármi kúpnej zmluvy zo dňa 02.03.2017 predloženými katastru nehnuteľností po overení podpisov a zapečatení v tom smere, že posledný list, ktorý obsahuje výlučne podpisy a overovaciu doložku, bol pôvodne súčasťou inej listiny, je nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že obžalovaná obsah kúpnej zmluvy celkom zmenila, keď k overeným podpisom poškodených pripojila taký obsah, na základe ktorého kataster nehnuteľností povolil vklad vlastníckeho práva obžalovanej k rodinnému domu poškodených v Malých Levároch. Obžalovaná manipulovala aj so splnomocnením na preberanie písomností z katastra nehnuteľností, o čom svedčia otvory v okolí zošitia po predchádzajúcej aplikácii zošívacej skoby. Obžalovaná zmenou obsahu splnomocnenia dosiahla to, že poškodeným nebolo doručené rozhodnutie katastra nehnuteľností o prevode vlastníckeho práva k ich rodinnému domu na obžalovanú, čo len dotvára celkový obraz o premyslenej stratégii obžalovanej, ktorá od prvotného kontaktu s poškodenými sledovala cieľ zmocniť sa ich rodinného domu bez toho, aby mala akýkoľvek záujem byť nápomocná pri prevode nehnuteľností v Gajaroch, kvôli ktorému poškodení obžalovanú oslovili. Tiež bolo preukázané, že k uzavretiu žiadnej zmluvy o budúcej zmluve medzi poškodenými a obžalovanou ohľadom rodinného domu v Malých Levároch v roku 2012 ani neskôr nedošlo. Exempláre zmluvy o budúcej zmluve predložené obžalovanou boli podrobené znaleckému skúmaniu znalcom z odboru písmoznalectvo, ktorého výsledkom bolo, že podpisy R. F. a U. F. na origináloch zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 05.11.2012 a na kúpnej zmluve zo dňa 02.03.2017 sú ich pravé podpisy, no tieto dokumenty boli niekoľkonásobne zošité. Z uvedeného v korelácii s výpoveďou poškodeného a absenciou dôkazu o tom, že by obžalovaná zaplatila sumu 95.000 € v hotovosti poškodeným, nepochybne vyplýva, že poškodení takúto zmluvu o budúcej zmluve s obžalovanou neuzavreli, ale obžalovaná získala ich overené podpisy podsunutím zmluvy, o ktorú mali poškodení skutočný záujem, a následne pripojila overené podpisy poškodených k zmluve o budúcom prevode rodinného domu v Malých Levároch na obžalovanú, ktorá zároveň potvrdzovala nepravdivú skutočnosť, že obžalovaná v hotovosti zaplatila poškodeným 95.000 €. Súd prvého stupňa sa podrobne a konkrétne vysporiadal aj s ďalšími okolnosťami, ktoré podporujú vyššie uvedené závery o strategickom podvodnom konaní obžalovanej proti poškodeným, keď venoval pozornosť absencii dôvodov pre predaj rodinného domu, ktorí poškodení ako dôchodcovia a aj ich deti užívali na bývanie, neexistencii iného než podvodného dôvodu na to, aby obžalovaná po zaplatení kúpnej ceny domu nechala dovtedajších obyvateľov domu v tomto po dobu 5 rokov bezplatne bývať, a finančnej situácii obžalovanej v roku 2012, ktorá jej podľa údajov o jej príjmoch neumožňovala disponovať hotovosťou vo výške 95.000 €, ktorú by mohla použiť ako investíciu.

Nebolo sporným, že obžalovaná nehnuteľnosti získané od poškodených manželov F. o cca 3 mesiace po ich nadobudnutí predala manželom F. za 80.000 €, s ktorými sa dohodla na spätnej kúpe za kúpnu cenu 120.000 €.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa prijal správne skutkové závery, s úvahami, ktoré súd prvého stupňa k ustáleným skutkovým záverom viedli, sa odvolací súd plne stotožnil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Súd prvého stupňa sa nedopustil žiadnych pochybení ani pri určení právnej kvalifikácie skutkov, ktoré boli obžalovanej kladené za vinu. Obžalovaná premysleným a plánovitým konaním spôsobila, že poškodení účinne vykonali majetkovú dispozíciu v domnení, že vykonávajú úplne inú majetkovú dispozíciu, a predstierala pred nimi, že celá ich interakcia s obžalovanou i s úradmi sa týka spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach v Gajaroch, v dôsledku čoho poškodení stratili vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v hodnote 149.000 €, ktoré obývali so svojou rodinou. Týmto spôsobom obžalovaná naplnila znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, pričom kvalifikačným znakom, pre ktoré je skutok obzvlášť závažným zločinom, je spôsobenie škody veľkého rozsahu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona. Podľa uvedeného ustanovenia zákona je škodou veľkého rozsahu škoda vo výške minimálne 133.000 €. V prejednávanej veci bolo znaleckým dokazovaním ustálené, že hodnota nehnuteľností poškodených v Malých Levároch bola v inkriminovanom čase 149.000 €. Zákonu zodpovedá aj posúdenie konania obžalovanej v bode 2) ako zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v napadnutom rozsudku. Je evidentné a dôkazne podchytené, že od počiatočného kontaktu obžalovanej s poškodenými mala táto úmysel obohatiť sa na ich úkor spôsobom, z ktorého by mohla bezprostredne profitovať, a teda jej konanie smerovalo k tomu, aby dom poškodených predala a získala zaň odplatu. Celkové okolnosti konania obžalovanej v bode 1) poukazujú na jej priamy úmysel podviesť poškodených, a jej následné konanie spočívajúce v predaji nehnuteľností manželom F., v dôsledku

ktorého už nefigurovala v katastri nehnuteľností ako vlastník, čím navonok zakryla, že vec nadobudla podvodom, a súčasne z uvedeného profitovala získaním sumy 80.000 €, čo zodpovedá značnému prosperu. Takéto konanie zodpovedá znakom skutkovej podstaty zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri dokazovaní skutočností podstatných pre výrok o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to najmä rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/117/2018 zo dňa 06.04.2020, rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/14/2019 zo dňa 15.05.2019, rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/32/2020 zo dňa 23.11.2020, odpisu registra trestov obžalovanej a výpisu z evidencie priestupkov.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaná U. Z. N. má 5 záznamov v registri trestov, z toho dve sú staršieho dáta a ďalšie tri sú relevantné z hľadiska ustálenia súbehu trestnej činnosti, za ktorú už bola obžalovaná právoplatne odsúdená, s prejednávanou trestnou činnosťou. V tomto smere nastali nasledovné časovo zoradené právne skutočnosti:

- 15.07.2015 - 04.09.2016 - spáchanie pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a pokračovacieho prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona, za ktorý bola obžalovaná odsúdená rozsudkom Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/117/2018
- január 2016 - 19.09.2017 spáchanie aktuálne prejednávanej trestnej činnosti
- 11.03.2017 - 22.03.2017 - spáchanie pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktorý bola obžalovaná odsúdená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/14/2019
- 04.09.2018 - spáchanie zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za ktorý bola obžalovaná odsúdená rozsudkom Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/32/2020
- 06.04.2020 vyhlásenie rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/117/2018
- 15.05.2019 vyhlásenie rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/14/2019
- 23.11.2020 vyhlásenie rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/32/2020
- 14.07.2022 vyhlásenie napadnutého rozsudku

Odvolací súd konštatuje, že páchanie uvedenej trestnej činnosti obžalovanou nebola z časového hľadiska prerušená vyhlásením žiadneho odsudzujúceho rozsudku, ani dorúčením trestného rozkazu obvinenej, a teda súd prvého stupňa postupoval správne, keď ukladal obžalovanej súhrnný trest podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona za spáchanie viacerých trestných činov, z ktorých sú viaceré zločinmi, vo viacčinnom súbehu, za časť ktorého bola obžalovaná už právoplatne odsúdená, a to vyššie konkretizovanými súdnymi rozhodnutiami. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keď ukladal trest podľa najprísnejšej trestnej sadzby určenej pre zbiehajúce sa trestné činy, ktorým je ustanovenie § 221 ods. 4 Trestného zákona (10 až 15 rokov) za súčasného použitia asperačnej zásady, a teda zvýšenia hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu na 20 rokov.

Súd prvého stupňa nepochybil pri určovaní povahy a počtu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. Ani odvolací súd žiadne poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti nezistil.

Trestná sadzba, v ktorej súd prvého stupňa ukladal obžalovanej trest, neumožňuje uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže podmiennečne je možné odložiť len trest neprevyšujúci 3 roky. Ďalším dôvodom pre uloženie nepodmienečného trestu je skutočnosť, že skorším rozhodnutím, ktorého výrok o treste súd v rámci ukladania súhrnného trestu odňatia slobody rušil, bolo odsúdenie

k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, a teda súhrnne ukladaný trest musel byť podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prísnejší. Zákonodarca trestnou sadzbou pri obzvlášť závažnom zločine podvodu demonštroval závažnosť trestného činu, ktorá zodpovedá aj okolnostiam prejednávaneho prípadu. Obžalovaná systematicky a premyslene klamala poškodených v úmysle sa obohatiť, a nemala žiadny vnútorný problém s tým, že nezákonne pripraví 2 ľudí vo vyššom veku a ich deti o strechu nad hlavou, čo je znak absolútnej bezcitnosti a bezohľadnosti. Nešťítala sa manipulatívnym spôsobom, opakovane a strategicky klamať o okolnostiach, ktoré boli pre poškodených životne dôležité, a aktívne pripravíť a premyslieť podvod vykonaný vo viacerých krokoch. Tieto skutočnosti, ale aj okolnosti spáchania trestných činov, za ktoré už bola obžalovaná právoplatne odsúdená, činia spáchané trestné činy tak závažnými, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pri polovici zvýšenej trestnej sadzby súdom prvého stupňa je plne opodstatnené. Obžalovaná nikdy neučinila žiadnu sebareflexiu, následky jej konania a dopad na osudy poškodených pri všetkých zbíhajúcich sa trestných činoch boli obžalovanej ľahostajné, a tento jej postoj vždy pretrval až do právoplatného skončenia trestného konania, nikdy svoju trestnú činnosť ani verbálne neolutovala. Nedemonštrovala, že by svoje konanie považovala minimálne za chybné, ak nie za nemorálne. Obžalovaná po dobu minimálne troch rokov systematicky a premyslene klamala a zavádzala ľudí s cieľom nekalo sa obohatiť. Na podklade týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanej nie je možné ukladať trest bližšie k spodnej hranici trestnej sadzby, a teda trest uložený napadnutým rozsudkom nie je neprimerane prísny. Aplikujúc zákonné kritériá ukladania trestov odvolací súd dospel k záveru, že so závažnosťou následku a celkovými okolnosťami skutkov, ale aj s možnosťami nápravy obžalovanej, ktoré hodnotí súd ako nepriaznivé so zreteľom na to, že obžalovaná páchala závažné podvody, možno účel trestu dosiahnuť trestom odňatia slobody vo výmere 14 rokov. Tento trest zodpovedá aj požiadavkám generálnej prevencie a vyjadruje morálne odsúdenie.

Zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku o zrušení výrokov o treste predchádzajúcich súdnych rozhodnutí, na podklade čoho bol obžalovanej uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu mediátora na 3 roky, ktorý bol obžalovanej pôvodne uložený zrušeným rozsudkom Okresného súdu Skalica sp.zn. 6T/117/2018, a tiež výrok o zaradení obžalovanej do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, pretože je páchatelkou obzvlášť závažného zločinu.

Dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste prepadnutia majetku bol na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. PL.ÚS 1/2021, ktorým bolo vyslovené, že ustanovenia § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 169 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v dôsledku čoho ustanovenia § 58 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona stratili účinnosť, a teda v čase rozhodovania odvolacieho súdu neexistoval zákonný podklad na uloženie trestu prepadnutia majetku.

Súd prvého stupňa rešpektoval ustanovenia Trestného zákona, keď obžalovanej, ktorú uznal vinnou okrem iného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, uložil podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 1 rok ako obligatórne ochranné opatrenie vzťahujúce sa na páchatelov obzvlášť závažných zločinov.

Aj výrok o náhrade škody v napadnutom rozsudku zodpovedal § 287 ods. 1 a § 228 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa správne priznal poškodeným C.. X. F. a C.. R. F. nárok na náhradu škody vo výške 75.000 €, ktorý si uplatnili v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania, a ktorého opodstatnenie vyplýva z vykonaného dokazovania. Po odstúpení od kúpnej zmluvy obžalovaná uvedenú čiastku poškodeným nevrátila, a preto sa jedná o legitímny nárok, pri ktorom neboli žiadne dôvody jeho nepriznania. Preukazovanie ďalšej časti uplatneného nároku na náhradu škody v sume 420 € presahovalo potreby trestného konania, preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď so zvyškom nároku na náhradu škody poškodených odkázal na civilný proces.

Poškodený U. F. sa v rámci adhézneho konania domáhal náhrady trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody v prejednávanej veci. Odvolací súd konštatuje, že trovy poškodeného nie sú v zmysle definície škody podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona súčasťou ani príslušenstvom nároku na náhradu škody, ale v zmysle § 557 Trestného poriadku sú osobitným nárokom, o ktorom súd rozhoduje samostatne po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia (viď § 558 ods. 1 Trestného poriadku).

Odvolací súd nezistil žiadne podstatné vady konania alebo napadnutého rozsudku, pre ktoré by bolo potrebné korigovať napadnutý rozsudok nad rámec právnych účinkov vyššie citovaného nálezu ústavného súdu ohľadom trestu prepadnutia veci. Napadnutý rozsudok je vo všetkých ostatných výrokoch vecne správny, zákonný a spravodlivý.

Na základe týchto skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.